

عنوان مقاله:

بررسی و تحلیل سیر تحولات معماری و شهرسازی مدرن از دوران قاجار تا دوران معاصر در ایران

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی یافته های پژوهشی در مهندسی عمران، معماری و شهرسازی (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

لیلا ابراهیمی - مسئول قراردادهای شهرداری منطقه ۶، شیراز

محمد شریفی - دبیر کمیسیون ماده صد شهرداری منطقه ده، شیراز

فیروز پارسانژاد - کارشناس ارشد برنامه ریزی شهری، رئیس ناحیه یک شهرداری منطقه نه، شیراز

خلاصه مقاله:

ورود جریان های نوگرا به معماری معاصر ایران در دوران قاجار تأثیرات شگفتی بر ساختار معماری و شهرسازی معاصر ایران داشته است. مروری بر مهمترین دستاوردهای پژوهش نشان دهنده آن است که گذشت زمان با میزان تأثیر جریان های نوگرا، رابطه ای مستقیم داشته است؛ به عبارت دیگر، هر اندازه از ورود جریان های نوگرا می گذرد، عمق تأثیر این جریان ها در معماری معاصر ایران بیش تر میشود. روش پژوهش این مقاله از شیوه های متفاوتی بهره گرفته شده به این صورت که در بخش مبانی نظری از مطالعات کتابخانه ای با دو رویکرد کیفی و کمی برای تحلیل داده ها در مقاله و برای مرور مباحث مرتبط با موضوع بررسی، پیشینه ی تحقیق و نظریه های موجود استفاده شده است (رنجبرهادی و دیگران، ۱۳۹۱) و در ارزیابی تأثیر جریان نوگرا، ۶۰ نمونه از بناهای ثبت شده از دوران قاجار به صورت تصادفی انتخاب شدند و با تشکیل گروه بحث ۵ نفره از متخصصان معماری، هر بنا به طور جداگانه بر اساس داده ها و دیده های جمع آوری شده از جمله عکس و دیگر اطلاعات موجود مورد ارزیابی قرارگرفت. مطالب جمع آوری شده از این گروه با استفاده نرم افزار صفحه گسترده مورد تحلیل قرار گرفته است. از این رو، میتوان گرایش به معماری نوگرا را در دوران قاجار محصول ورود اندیشه های نوگرا در این دوران دانست.

کلمات کلیدی:

معماری، شهرسازی، معماری نوین، دوران معاصر، ایران.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1650765>

